

KÁNTOR ZSOLT

Mint a Hold

A hűtlen este reggelre elmegy.
Sejtettem én, hogy van felesége.
Odabújik hajnalban Hozzá
és úgy tesz, mint aki alszik.

De másnap újra megszökik,
felövezi magát fénnel, titokkal.
Mint a Hold, akinek a glóriája
tele van csillagokkal.

A hűtlen este, éjfélkor kezdi
a csábítást, hogy belopja magát
a mindenkori szivekbe.
Be a sötétbe, be a hitekbe!

Arra esküszik, hogy igazán érez,
de amikor felbukkan a Nap,
Neki felszívódnia, muszáj.
Hiába a test hamva, a báj.

És én hiszek a hűtlen estének,
tudom, kinek a famulusa, fia-borja.
Nem kárhoztatom, csak nevetek.
Sok gondom-bajom megoldja.

Nem tehet róla, csélcsap.
Hol nagyon kicsi, hol nagy.
Így kell szeretni, ahogy veleszületett
erénye: az utánózhatatlan holnap.

Pesztonka

A erudíció Nagy Asszonya
egy nagyon csinos pesztonka.
A szószék támlájába kapaszkodik
bal kezével, a jobbal szorítja a papírt.
Ráizzad a tenyere a szegélylécra.
Ahogy éjjel az én csuklómra.
Ezt a kezet fogtam 8 órája.
Amit felolvas, Gadamer-szintű.
Vagy csak Rorty. Találgatom.
Most belemenekül a fehér síkba a tekintete?
Egyébként fejből mondja: „kívülről”
a korreferátumot. De nagyon álmos.
Botrány lenne – ha kiderülne –
a papíron nincs semmi.
Nagyon valószínű, hogy üres,
mert immár tizenöt perce mondja
a magáét, pontról pontra megcáfolja
az előtte felszólaló állításait.
És nem lapozott, pedig két lapból áll
a jegyzetanyaga, ha van egyáltalán ilyen.
Közben az egyik lábáról a másikra áll.
Éjszaka mind a két talpa a tenyeremben volt.
Áthelyezi a súlypontját finoman,
ilyenkor a szoknyája felcsúszik a térdéig.
Majd váratlanul iszik a pulpitus belsejében
elhelyezett pohár szódából.
Hallatszik, ahogy lemegy benne a buborék.
Leteszi az üvegpoharat. Koppan. Szünet.
Megigazítja a haját, mert a szemébe lógott
egy tincs. Most látszik a papírja.
Tényleg üres. Nem árulhatom el,
az első sorban egyedül én ülök.
Fantasztikusan érvel, szétszedi a másikat.
Hallgasd végig majd a konferencián
a komponált textúráimat, mondta nekem,
éjfélkor, a faházban.
És itt van. Hallgatom és szeretem.

Szóba hozza a szó a beszédet

Egy fikusz, egy kaktusz és egy fenyő
alakítják a szoba atmoszféráját.
Javasolják is a botanikusok.
Rakjuk körbe magunkat cserepes virágokkal.
Ha a család viszont nincs otthon, elmehet
a hangulat szkepticista irányba.
Replikáznak az ortodox animisták.
A fikusz roppant hosszútűró.
Igénytelen, de bölcs. Egész nap
dicséri az Istent, mint egy presbiter.
A kaktusz minden idegszállával
a Mennyre figyel. A párát belélegzi
és elraktározza a tüskéiben, mint a teve.
A fenyő illata irritálja a papagájt,
aki kívülről tudja a Szózat első sorát.
De egész nap énekel a leveleivel,
amire a pormacskák elalszanak.
Ha a családtagok kiteszik a lábukat,
azért van némi zavar.
A tárgyak pletykálnak, a vázák szerint
a családfő nem törölte le rendesen a port
róluk. Sőt a porszívózást se fejezte be,
amikor a barátja fölnevezett hozzá.
A gombfocik a gyerekszobában gurigáznak,
a kislány leszakadt inggombjával.
A plüssmaci aludni akar, a zajt utálja.
A lexikon ismerteti a békefeltételeket.
Szkepticizmusról viszont szó sem esik.
Csak az eső-kapa és a hó-gereblye
sorolja aggályait a közlekedő folyósón.

Transzpartitúrák Op. 01.

A Most egyetlen pillanatban ölt testet
mint hús-vér korpusz és csészényi humusz
és összeszedi a komposztot a kültéri busz
a felejtés Ikarus szárnyaiba ragadt bogáncs
majd azt mondjuk hogy múlt vagy emlék
amim lehullt a sebről kitin vagy épp a hánccs
úgymond hiába történt meg nincs nyoma
így lesz tényként aposztrofált gondolat
a múlt ha múlik a zamata ízes fenségé érik
és mégsem azonos a képzelet szülte reggel
a valóságos esős szürkülettel
ami inkább hasonlít az alkonyhoz mint a pirkadathoz
és egy elgondolt almát vágunk a falhoz
kinyílik a szemünk egy kiadós csattanásra
és még sincs szétroncsolt kép se hűtőtáska
ami emlékeztetne az elmúlásra
mit kezdünk hát azzal amit megbántunk
főleg ha igazából nem is bánt ami történik velünk
legszívesebben kezdenénk újra a létünk s életünk
ezzel a meggyötört tapasztalattal s mélyen
fölborzolt tudással – nincs bajunk senki mással
csak a múltunkból rádiózhatnánk ama radarral
ami kapcsolatba léphet műholddal égi karral -
hogy a jó emlékekre üsse rá a pecsétet a bölcsek
tanácsa, mely szerint **ÖRÖKRE BIZTOSÍTVÁ**
a Mennybe *beásva* - - -
nem kell foglalkozni ezzel - ez a nyitja -
hadd készüljön a történet mint egy könyvkötészeti munka
s legyen kinyitva
hisszük lesz kegyelmi lista
s nem leszünk megbukva
sem kitiltva

Szellem-mező

Derrida álmomban mondta el. Értsem már meg, eltöröltetik minden emlék, ami a felszínre jön. Amit az idő kihoz, lefölközi a memória. Kiteszi a partra, mint üledéket, ami azután elporlad. S ami mélyen gubózik, érik. S oda le kell menni, a szellem bűvárruhájában, hogy kikutassuk a lényeg bugyrait, a pillanat cizellált celláit. Ami szép és üres, az tulajdonképpen még rondább, mint a praktikus közép-szerű. Radikális a mérícskélés. A hasznavehetetlen gyönyör azonban folyton bemászik a hajóba, mint egy patkány. Éjjel, amikor alszik a társulat, megszüli a kölykeit a zsöllye párnáin. Azután fölmege a pulpitushoz, és azt kiáltja: elmúlt a jövő, jöjjön az eső! Akkor elered valóban a zápor, mintha apró túsúrák döfködnek a frigsátor oldalát, kopog a manna a ponyván. S ami eltöröltetett, lassan kikel. Új-raszövi magát az idő s a vízésés. A hajó kiköt, a vitorlát mosólúgba gyömösölik, hogy kifehérítsék a vért. A folyófübe matrózok fekszenek, lányok legyeznek őket parlamenti határozatokkal, törvénytervezetekkel. Közeleg a testületi ülés. Ahogy a hostess hölgyek definiálják: a felhívított recepció. Sebaj, közben a béli időszak is elkezdődik. Méz illata száll az operaház felől. Kakaós palacsintát árulnak a sarkon. Árnyékokat rajzol a járdára egy babos kendős restaurátornő. A világ-hatalom, a világ-nyelv dekoratív pompájából pusztán ennyi maradt, jegyzi meg a fura nőalak, a dolgok árnyai, a semmi pecsétes múltja.